

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2572/2024
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Маглић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Војводинашуме“ Петроварадин, чији је пуномоћник Душан Козомора, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 838/24 од 05.06.2024. године, у седници одржаној 18.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 838/24 од 05.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 838/24 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 838/24 од 05.06.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 655/23 од 12.03.2024. године, којом је тужени обавезан да тужиоцу за период од 01.07.2022. до 13.12.2022. године исплати на име накнаде штете због изгубљене зараде 57.865,21 динара са законском затезном каматом од 01.12.2023. године и 9.024,50 динара на име обрачунате законске затезне камате за период доцње до 30.11.2023. године, као и да му надокнади парничне трошкове од 115.029,22 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање права запосленог на накнаду штете, која је последица повреде на раду, у висини зараде коју би остварио по редовном току ствари и исплаћене зараде, није спорно у пракси Врховног суда. Имајући у виду утврђене чињенице да је о постојању правног основа за исплату и висини обавезе до спорног временског периода, односно о висини ренте након спорног временског периода већ правноснажно одлучено, разлоге на којима је заснована побијана пресуда, као и да потраживање није застарело у смислу члана 196. Закона о раду, не постоје материјалноправна питања која би у конкретном случају оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радног односа, ревизија је увек дозвољена по члану 441. ЗПП у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У парницама у којима је постављен имовинскоправни захтев за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим из члана 403. став 3. ЗПП, по коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 17.07.2023. године, вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 57.865,21 динара и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Станковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**